

РЕШЕНИЕ № 194

гр. Стара Загора, 13.06.2019 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Старозагорският административен съд, в публично съдебно заседание на шестнадесети май две хиляди и деветнадесета година в състав:

Председател: БОЙКА ТАБАКОВА
Членове: ИРЕНА ЯНКОВА
СТИЛИЯН МАНОЛОВ

при секретаря Николина Николов
и с участието на прокурора Румен Арабаджиков
като разгледа докладваното от съдия СТИЛИЯН МАНОЛОВ к.а.н.
дело № 163 по описа за 2019 г., за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63, ал.1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Съвет за електронни медии /СЕМ/ гр.София против Решение №34/10.01.2019г., постановено по АНД №2775/2018г. по описа на Районен съд Стара Загора, с което е отменено наказателно постановление (НП) № РД-10-36 от 02.10.2018г., издадено от Председателя на СЕМ гр.София, с което на ответника по касация е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лв. за нарушение на чл.13, ал.3 във вр. чл. 14, ал.4 от Закона за радиото и телевизията. В жалбата са изложени оплаквания за неправилно приложение на закона. Оспорва се извода на съда, че при съставянето на АУАН и НП не са спазени изискванията на чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Обосновава се, че в конкретния случай административното нарушение представлява отрицателен факт и срокът, в който би могло да бъде изпълнено задължението, е изрично определен. Счита, че точната дата на извършване на нарушението и мястото на извършването му са реквизити на НП, за които може да се намери информация в съдържанието на НП. Поради това сочи, че дори да са допуснати някакви нарушения в административнонаказателното производство, те не са от категорията на съществените, водещи до отмяна на НП. По подробно изложени в жалбата съображения е

направено искане за отмяна на решението и постановяване на друго, с което да бъде потвърдено издаденото наказателно постановление.

Ответникът „Розенфелд и Ко“ АД, гр.Стара Загора, редовно и своевременно призван за съдебно заседание, не изпраща представител по делото и не взема становище по основателността на жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура Стара Загора дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и предлага решението на районния съд да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Касационният състав на съда, като взе предвид събраните по делото доказателства, наведените основания от жалбоподателя, мотивите към обжалваното решение и след служебна проверка по реда на чл.218, ал.2 от АПК на оспореното решение на Районен съд Стара Загора, прие за установено следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, за която съдебният акт е неблагоприятен, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, се явява неоснователна.

Предмет на съдебен контрол пред Районен съд Стара Загора е НП № РД-10-36/02.10.2018г., издадено от и.д. Председател на Съвета за електронни медии въз основа на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № НД-01-40/15.08.2018г., с което на „Розенфелд и Ко“ АД е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 5000 лв. на основание чл.126, ал.1 във вр. с чл.127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) за нарушение на чл.13, ал.3, във вр. с чл.14, ал.4 от същия закон.

Като административно нарушение са преценени следните обстоятелства: На 24.07.2018г. в Съвета за електронни медии, гр.София, бул.Шипченски проход №69, е извършена проверка на документите по административната преписка, образувана с писмо от Министерство на културата, с която от СЕМ се изисквали записи на телевизионната програма „ТВ+“ на доставчика на медийни услуги „Розенфелд и Ко“ АД. Записите са необходими на длъжностните лица на Министерство на културата за извършване на проверка за спазване разпоредбите на Закона за авторското право и сродните му права по

жалба от ПРОФОН, свързана с неразрешено използване на записи на аудио-визуални произведения, включени в програмата „ТВ+“. „ТВ+“ е аудио-визуална медийна услуга (телевизионна програма) с политематичен профил, национален обхват на разпространение, която се създава и предоставя за разпространение на „Розенфелд и Ко“ АД на основание на Удостоверение за регистрация ЛРР-02-4-152-06, издадено от СЕМ. В съответствие с правомощията си по чл.32, ал.1, т.1 от ЗРТ с писмо Съветът е изискал от „Розенфелд и Ко“ АД – в тридневен срок от получаване на писмото, да предостави контролни записи на програма „ТВ+“ разпространена на 02.04.2018г., в часовия интервал от 05:00 ч. до 07:00ч. и на 22.04.2018г., в часовия интервал от 13:00ч. до 15:00ч. Писмото е получено от доставчика на 22.06.2018г. До изтичане на определения срок – 25.06.2018г., записи не са предоставени. Към датата на съставяне на АУАН „Розенфелд и Ко“ АД също не е предоставил изисканите записи. До изтичане на определения от СЕМ тридневен срок – 25.06.2018г. доставчикът „Розенфелд и Ко“ АД не е предоставил изисканите контролни записи на разпространената на 02 и 22 април 2018г. телевизионна програма „ТВ+“, не е спазил разпоредбата на ЗРТ, съгласно която доставчиците на медийни услуги предоставят на СЕМ информация за своята дейност в предвидените от закона случаи. С това деяние се сочи за нарушена разпоредбата на чл.13, ал.3, т.7, във вр. с чл. 14, ал.4 от Закона за радиото и телевизията.

С обжалваното съдебно решение Районен съд Стара Загора е отменил издаденото наказателно постановление, като е приел, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, опорочаващо съставения АУАН, респективно издаденото въз основа на него НП. В мотивите на обжалваното решение се сочи, че и двата акта не отговарят на изискванията на закона за задължителни реквизити, посочени в чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Обосновава се, че при издаване на НП не са посочени датата и мястото на извършеното нарушение, като по този начин освен, че са нарушени императивните изисквания на чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, се ограничава и правото на защита на подведения под отговорност субект. При обследване обстоятелствата по случая, съдът е констатирал, че на дата 25.06.2018г. дружеството не би могло да извърши вмененото му нарушение, тъй като съгласно разпоредбите на НПК „Срокът, който се изчислява в дни, започва да тече на следващия ден и изтича в края на последния ден“, т.е. първата възможна дата, в която би могло да се извърши вмененото на жалбоподателя нарушение е 26.06.2018г. С оглед на това е прието, че НП е и материално незаконосъобразно.

Така постановеното решение е правилно.

Касационният състав на Административен съд Стара Загора напълно споделя извода на въззивния съд за формална незаконосъобразност на оспореното НП. С оглед санкционния характер на производството по ЗАНН, в тежест на административно наказващия орган е да проведе законосъобразна процедура, която да завърши със законосъобразен акт. Предвид разпоредбата на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, в НП следва да е точно и ясно описано нарушението, датата и мястото, където е извършено, както и обстоятелствата, при които е извършено и доказателствата, които го потвърждават. В тази връзка правилно районният съд, извършвайки проверка на законосъобразността на НП е обсъдил санкционния акт най-напред от формална /процесуална/ страна, при което е установил допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в липса на реквизит, предвиден в нормата на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, а именно – място на извършване на нарушението. При издаването на санкционния акт административнонаказващият орган не е посочил място на извършване на нарушението, а това обстоятелство, противно на твърдението в касационната жалба, е необходимо не само за определяне на подсъдността на делото. Конкретното посочване на мястото на нарушението е абсолютно необходим реквизит на НП, тъй като чрез него се описва и индивидуализира нарушението, и се очертава предмета на доказване, поради което липсата му води до ограничаване на правото на защита на наказаното лице да разбере за какво конкретно нарушение е наказано по административноправен ред. Така допуснатото процесуално нарушение е съществено и представлява самостоятелно основание за отмяна на НП.

От друга страна, макар неправилно районният съд да е приел, че в санкционния акт не е посочена и дата на извършване на нарушението, тъй като все пак такава е отразена – 25.06.2018г., то именно с оглед на приемането на тази дата за извършване на нарушението НП се явява незаконосъобразно и от материална страна. Това е така, защото в случая дружеството е санкционирано за пропускане на определено действие, което е било правно задължено да извърши. Но това задължение е възникнало не до изтичане на определения от СЕМ тридневен срок – 25.06.2018г., а след изтичане на този срок, т.е. от 26.06.2018г. нататък. Районният съд е констатирал и този порок на санкционния акт и правилно го е отменил.

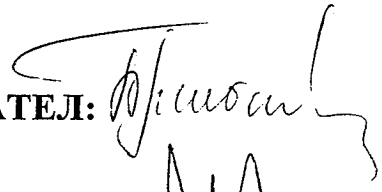
С оглед изложените съображения съдът намира, че обжалваното решение като валидно, допустимо, постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. второ от АПК, Старозагорският административен съд

Р Е Ш И :

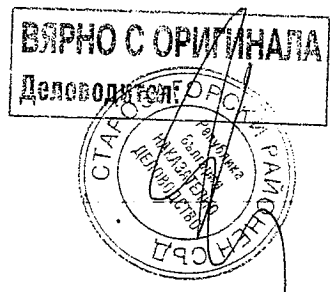
ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 34/10.01.2019г., постановено по АНД №2775/2018г. по описа на Районен съд – Стара Загора.

Решението не подлежи на обжалване и/или протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

РЕШЕНИЕ

Номер: 34

10.01.2019 година град Стара Загора

В ИМЕТО НА НАРОДА

СТАРОЗАГОРСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД   II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ
На 19 декември   Година: 2018
В публичното заседание, в следния състав:

Председател: ДИМИТЪР ГАЛЪОВ

Секретар: М.Пенева
разгледа докладваното от съдията Димитър Галъов
АНД № 2775 по описа за 2018 година
и за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Розенфелд и Ко“ АД, със седалище и адрес на управление: гр.Стара Загора, ул.Цар Калоян№ 36, вх.А, ап.22, представлявано от Георги Николаев Пашов, ЕИК 202869206, против Наказателно постановление № РД-10-36 от 02.10.2018г. на изпълняващ длъжността Председател на Съвета за електронни медии /СЕМ/.

В жалбата се твърди, че наказателното постановление е незаконосъобразно и се иска неговата отмяна. Оспорва се извършването на вмененото нарушение, тъй като писмото, с което регулаторът изискал записи от електронната медия било получено от лице, което никога не било назначавано на работа в дружеството- жалбоподател, поради което информацията за изискване на записите не била сведена до знанието на законния представител на дружеството. Сочи се, че председателят на органът, изпълняващ контролни функции бил лице различно от издателя на наказателното постановление, респективно санкционният акт бил издаден при липса на съответна компетентност.

Въззиваемата страна, чрез процесуалния си представител, моли съда да потвърди обжалваното наказателно постановление, като счита, че при издаване на процесното НП са спазени всички законови изисквания и липсват основания за отмяна на НП, респективно жалбата като неоснователна следвало да бъде оставена без уважение.

Съдът, като прецени събраните доказателства и служебно провери изцяло законосъобразността на обжалваното наказателно постановление, намери за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е редовна и допустима, защото е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването, срещу акт подлежащ на съдебен контрол.

С обжалваното наказателно постановление № РД-10-36 от 02.10.2018г. на изпълняващ длъжността Председател на Съвета за електронни медии /СЕМ/, на дружеството-жалбоподател била наложена „имуществена санкция“ в размер на 5000.00 /пет хиляди/ лева, на основание чл.126, ал.1, вр. чл.127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/. Сочи се, че санкцията се налага за нарушение на чл.13, ал.3, вр. чл.14, ал.4 от ЗРТ. Санкцията била наложена, за това, че по съответния ред били изискани записи от дружеството относно разпространената на 02 и 22 април 2018г. телевизионна програма „ТВ+“. Писмото, с което били изискани тези записи било получено на 22.06.2018г. от лице ,с посочени имена, което било служител на дружеството. С писмото си, регулаторният орган определил 3-дневен срок, считано от получаване на известието, в който срок дружеството следвало да представи на контролния

орган изисканата телевизионна програма. Изтъква се, че до изтичане на така определен тридневен срок, а именно до 25.06.2018г. задължението за предоставяне на записите не било изпълнено, поради което с бездействието било осъществено нарушение по чл.13, ал.3, вр. чл.14, ал.4 от ЗРТ. Била изпратена покана до „Розенфелд и Ко“ АД относно изпращане на представител, в чието присъствие следва да се състави акт за установяване на нарушение, но пълномощник не бил изпратен, а впоследствие препис от акта бил изпратен за връчване посредством съответната общинска администрация.

Видно от съдържанието на НП, наказващият орган сочи, че било издадено въз основа на акт № НД-01-40 от 15.08.2018г.

Видно от съдържанието на акта, изведената правна квалификация на нарушението е идентична с посочените норми, които и според наказващият орган били нарушени. Според обвинителната теза, нарушението се изразява в непредставяне на изискани записи, които медията следвало да съхранява по силата на нормативните указания и които в изпълнение на разпореждането на контролния орган следвало да представи.

Действително, съгласно чл.13, ал.3 от ЗРТ *„Доставчиците на медийни услуги предоставят информация за своята дейност в предвидените от закона случаи.“* Вярно е и това, че съгласно чл.14, ал.4 от ЗРТ *„Съветът за електронни медии може да изисква от доставчиците на медийни услуги материали, както и да прави на място проверки, свързани с осъществяването на надзора по спазването на този закон.“* Всъщност по делото не се спори относно факта, че наказващият орган има правомощието да изисква подобни записи, както и относно обстоятелството, че дружеството, в качеството си на доставчик на медийни услуги било задължено да съхранява изисканите записи, респективно да ги представи при необходимост на контролния орган.

Относно наведеното възражение за липса на компетентност при издаване на обжалваното наказателно постановление, следва да се отбележи, че представените по делото писмени доказателства опровергават тезата на жалбоподателя, че атакуваното НП било постановено от лице без необходимата компетентност. Това е така, защото видно от Протокол № 32 от проведено на 27.09.2018г. заседание на СЕМ, било взето решение именно издателя на обсъжданото НП да замества председателя на регулаторния орган, за периода от 1 до 5 октомври 2018г., а както вече бе отбелязано, постановлението било издадено на 02.10.2018г.

Съдът намира, че в хода на административнонаказателното производство било допуснато **съществено нарушение на процесуалните правила**, опорочаващо съставения акт за установяване на нарушение, респективно издаденото въз основа на него наказателно постановление.

Както актът, така и постановлението не отговарят на изискванията на закона за задължителни реквизити, посочени съответно в чл.42 и чл.57 от ЗАНН. В този смисъл, налице е **формална незаконосъобразност** на издаденото наказателно постановление, предпоставящо отмяната му и само на това основание. Това е така, защото още с повдигане на административнонаказателното обвинение, обективизирано в акта, респективно при издаване на наказателното постановление не били посочени **ДАТАТА И МЯСТОТО** на извършеното нарушение. Както е известно, тези обстоятелства са съществени обективни характеристики на всяко административно нарушение и същите следва да намерят ясно и недвусмислено описание в АУАН и в НП. Не се сочи кога било извършено нарушението, а само обстоятелствата кога било връчено писмото, с което електронната медия се известява за указанието на регулаторния орган- 22.06.2018г. и кога според актосъставителя и според наказващия орган изтекъл определения в това писмо 3-дневен срок, в който следвало да се предоставят изисканите записи, касателно телевизионната програма на медията на 2 и на 22 април 2018г. Фактът, че се описва крайния период за предприемане на съответните действия от страна на дружеството- жалбоподател не означава, че актът и НП съдържат необходимите реквизити в тази

връзка. Времето /датата/ на вмененото нарушение следва да се посочи конкретно и недвусмислено, а не да се извежда по тълкувателен път. В случаят, за да се определи кога според обвинителната теза и според наказващия орган било извършено нарушението трябва да се направи именно подобно тълкуване, т.е. да се съобразява датата, когато според контролните органи изтекъл срокът и кога било извършено нарушението, въз основа на тази предходната фактическа констатация. Подобен подход в административно-наказателното производство е недопустим, защото с липсата на информация относно изрично посочване на времето на извършване на деянието освен, че се нарушават императивните разпоредби на **чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН**, също така се ограничава и правото на защита на подведения под отговорност субект да организира защитата си. Същото се отнася и до липсата на яснота къде според контролните органи било извършено нарушението. Ясно е, че дружеството- жалбоподател има седалище и адрес на управление в гр.Стара Загора, но този факт не води непременно до извода, че нарушението било извършено в гр.Стара Загора, още повече, че органът, който изискал тези записи не е със същото седалище. Аналогични са съображенията, освен за липсата на яснота относно времето на извършване на деянието, така и относно фактът къде било мястото на неговото извършване, Това обстоятелство също следва недвусмислено да се посочи при съставяне на акта и издаване на постановлението, а не да се извеждат изводи в тази връзка, въз основа на други факти и обстоятелства.

От друга страна, ако пък се приеме тезата, застъпена от процесуалния представител на наказващия орган, че датата на вмененото деяние била посочена ясно и тази дата била 25.06.2018г. то е налице **материална незаконосъобразност** на издаденото НП, защото на тази дата нарушение не би могло да бъде извършено. Това е така, защото както вече бе изтъкнато, определеният от контролния орган срок за предоставяне на записи бил тридневен. При положение, че писмото, с което се съобщава за това указание на СЕМ било връчено на 22.06.2018г., срокът за изискуемото действие започнал да тече на следващият ден- 23.06.2018 и действително изтекъл на 25.06.2018г., т.е. на третият ден от срока. Обаче, това не означава, че нарушението било извършено на същата дата, защото от обективна страна е възможно да бъде извършено на първата следваща дата и това в случаят била датата **26.06.2018г.**, който ден бил присъствен, видно от годишния календар.

По съществото на делото, на първо място следва да се прецени дали времето на вмененото на дружеството- жалбоподател нарушение на закона кореспондира на обективната действителност. При обследване обстоятелствата по случая, съдът констатира, че на датата 25.06.2018г. дружеството не би могло да извърши вмененото му нарушение. Макар датата, която е посочена като време на извършване на нарушението да била календарен ден – понеделник, в случаят, тридневният срок изтича на 25.06.2018г. Изчисляването на сроковете се базира на разпоредбите на НПК, субсидиарно приложими в това производство, съгласно чл.84 от ЗАНН, именно, защото в Закона за административните нарушения и наказания липсват изрични правила за изчисляването на срокове, поради което и по силата на препращащата норма на чл.84 от ЗАНН това изчисляване следва да се извършва по правилата на НПК. Съгласно нормата на чл.183, ал.1 от НПК *„Сроковете се изчисляват в дни, седмици, месеци и години“*, а с оглед нормата на чл.183, ал.2 от НПК *„Срокът, който се изчислява в дни, започва да тече на следващия ден и изтича в края на последния ден.“* При това положение, първата възможна дата, в която би могло да се извърши вмененото на жалбоподателя нарушение не може да съвпадне с третия /последен/ ден от срока за изискуемото действие и обективно във времето нарушението би могло да се извърши не по-рано от 26.06.2018г. Тази констатация предполага извода, че на посочената от актосъставителя и от наказващия орган дата, дружеството НЕ било извършило вмененото му нарушение, за което е наложена имуществена санкция. Никъде

обаче в акта и в НП не се сочи тази първа възможна дата на нарушението, а паралелно с това санкцията била наложена за деяние на предходна дата, на която не би могло да се осъществи.

Обобщено, обосновава се крайния правен извод, че от обективна страна не бил осъществен състав на нарушение, поради което наложената санкция е незаконосъобразна и от това произтича пълната ѝ отмяна.

По изложените съображения, Съдът намира, че жалбата срещу посоченото наказателно постановление е ОСНОВАТЕЛНА, макар и по различни от изложените в нея съображения, поради което НП следва да се отмени изцяло, като незаконосъобразно.

Мотивиран от горното и на основание чл.63, ал.1, пр.3 ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Наказателно постановление № РД-10-36 от 02.10.2018г. на изпълняващ длъжността Председател на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с което на „Розенфелд и Ко“ АД, ЕИК 202869206, със седалище и адрес на управление: гр.Стара Загора, ул.Цар Калоян № 36, вх.А, ап.22, представлявано от Георги Николаев Пашов, била наложена „имуществена санкция“ в размер на 5000.00 /пет хиляди/ лева, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Административен съд- град Стара Загора по реда на Глава Дванадесета от АПК, на касационните основания предвидени в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
В СИЛА НА: 13.06.19Г.
СВЕРИЛ:
ДАТА: 14.06.19Г.

Отмяна на: *Пошвоордене от Сед. съд - Ст. Загора*